

Muistokirjoitus

Filosofian tohtori Tuomo Korkalo

29.4.1941–17.2.2014

Rovaniemellä 29.4.1941 syntyneen filosofian tohtori Tuomo Timo Korkalon vaiherikas elämä päättyi äkilliseen sairauskohtaukseen 17.2.2014 Oulun yliopistollisessa sairaalassa. Hän oli kuollessaan 72-vuotias.

Tuomo Korkalo valmistui ylioppilaaksi Rovaniemen Yhteislyseosta 1961. Opiskelemaan hän siirtyi Oulun yliopistoon, josta valmistui filosofian kandidaatiksi 1971 pääaineenaan geologia ja mineralogia. Tulevaan ammattiin hän hankki tärkeää käytännön kokemusta toimiessaan jo opiskeluaikana Outokumpu Oy:n kenttätyöapulaisena malminetsintätehtävissä Kittilän, Sodankylän, Ivalon ja Posion alueilla.

Heti valmistuttuaan hänet palkattiin vakinaiseen työsuhteeseen Outokumpu Oy:n Malminetsinnän Pohjois-Suomen aluetoimistoon, missä hän toimi ensin kenttägeologina, ja myöhemmin aluetoimiston päällikkönä sekä Lapin Malmin päällikkögeologina. Tuolloin hänen pääasiallinen tehtäväkenttensä oli Kittilän vihreäkivialueen malminetsintä, johon kuuluivat muun muassa Pahtavuoman ja Saattoporan kupari- ja kultamalmien yksityiskohdainen malmigeologinen tutkiminen ja malmiarvioiden teko.

Tuomo Korkalon kansainvälinen toiminta alkoi Perusta, jossa hän perheineen asui vuosina 1982–83 toimien malmigeologisena asi-

antuntijana Outokumpu Oy:n ulkomaisen yritystoiminnan projekteissa. Tältä komennukselta saivat alkunsa myös perheen kiinnostus Inka-kulttuuriin ja espanjankieliseen maailmaan. Perun komennuksen jälkeen Tuomo Korkalo toimi asiantuntijana monissa koti- ja ulkomaisissa projekteissa Outokumpu Oy:n kaivosteknisessä ryhmässä tehtävänään malmin geologiset tutkimukset, malminarvioiden ja taloudellisten kannattavuuslaskelmien teko.

Tuomo Korkalon malminetsintätaito johti muun muassa Saattoporan kultamalmin löytöön. Päätös kaivoksen avaamiseksi tehtiin elokuussa 1988 ja Tuomo Korkalo nimitettiin sinne kaivospäälliköksi, missä asemassa hänen tehtävänä oli malmin tutkiminen, louhinnan valvonta ja vastaaminen malmikuljetuksista Saattoporasta Rautuvaaran rikastamolle. Tunnuksena ensimmäisestä Lapista löydetystä kultamalmin, jonka varaan voitiin perustaa kannattavaa teollisuusmittakaavaista kullantuotantoa, hänet palkittiin kultaisella kopiolla Suomen suurimmasta kultahipusta. Tämä tunnustuspalkinto oli odottanut Geologisen tutkimuskeskuksen kassakaapissa 30 vuotta onnellista saajaansa. Saattoporan kaivos toimi vuoteen 1995 asti ja tämän jälkeen louhintaa jatkettiin Pahtavuoman kuparimalmilla, jonka löytämisessä Tuomo Korkalolla oli merkittävä osa. Hänet palkittiin myös vuonna 1996 keskeisenä vaikuttajana Mullikörämeen syvämalmin löytämisessä Pyhäsalmen malmimuodostumassa.

Saattoporan jälkeen Tuomo Korkalo toimi muun muassa Outokumpu Finnmines Oy:n Itä-Suomen aluepäällikkönä, sekä Outokumpu Finnmines Oy:n ja Outokumpu Mining Oy:n malminetsinnän johtajana. Hän siirtyi eläkkeelle vuonna 2003, mutta tämän jälkeenkin muun muassa Polar Mining Oy tarvitsi hänen asiantuntemustaan vielä useaan otteeseen.

Eläkkeelle jäätyään Tuomo Korkalo halu-

si vielä julkaista tietojaan ja ajatuksiaan Keski-Lapin kulta- ja kuparimalmeista. Tämä johti hänet väitöskirjan ”Gold and copper deposits in Central Lapland, Northern Finland, with special reference to their exploration and exploitation” tekoon. Väitöskirja hyväksyttiin väitöstilaisuudessa Oulun yliopistossa 26.5.2006.

Huolimatta paljon matkustelua vaativasta työstään Tuomo Korkalolle jäi aina aikaa myös perheelleen, ystäville ja harrastuksille. Hänen aktiivisuutensa laajuutta kuvaa luettelo seuroista ja yhdistyksistä, joissa hän arvostettuna ja pidettynä jäsenenä toimi. Näitä ovat Suomen Geologinen Seura, Vuorimiesyhdistys, Lapin tutkimusseura, Kotiseutuyhdistys Totto, Napapiirin Suomi-Espanja Seura, Lapin juustoseura, Pohjois-Karjalan lappilaiset, Peräpohjolan Sukututkijat, LC Rovaniemi Jyrhämä ja Lyskan seniorit. Erityisen kiinnostunut hän oli kotiseutunsa Rovaniemen historiasta ja tekeillä oli myös Korkalon sukututkimus. Mainittakoon, että hänet oli palkittu Lions Clubs International-säätiön Melvin Jones-jäsenyydellä.

Oma perhe oli tietysti Tuomo Korkalolle rakkain asia ja hänen paras tukijansa. Kuten hän kauniisti väitöskirjansa johdannossa sanoo: ”Finally, I would like to express my warmest thanks to my wife Pirkko and my children Katja and Otto for all the patience they have shown in encouraging me to complete this work”. Pirkko-vaimon kuolema vuonna 2009 oli Tuomolle raskas isku, mutta lohdutusta hänelle antoivat omien lasten lisäksi kolme lastenlasta.

Malminetsijä, malminlöytöjä ja hyvä ystävä Tuomo Korkalo on poissa.

OSMO INKINEN

*Kirjoittaja on Tuomo Korkalon
ystävä ja työtoveri*